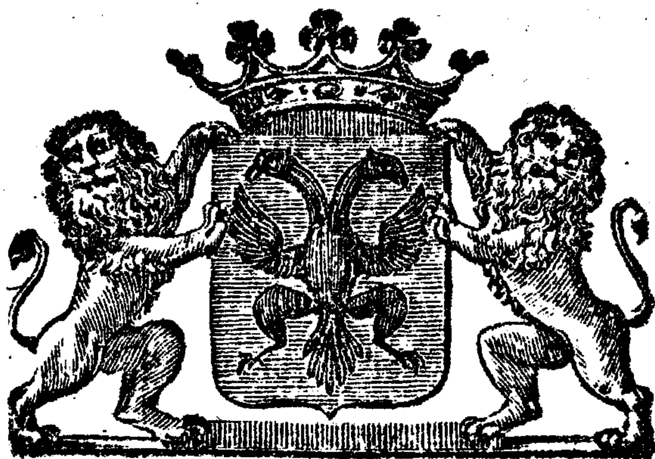
°. 1841. N°. 215.

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* ...eks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dings-* ..., *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 ...de drie maanden. —

ZONDAG 31 OCTOBER.

...ouwing der antwoorden van den ...ister van buitenlandsche zaken op ... aanmerkingen der afdeelingen betrekkelijk zijn departement.

(*Slot. Zie n°. 211.*)

...e consulaten van Marocco, Tripoli en Tunis ...den worden gemist;" merken wijders de afdee...en aan. En het antwoord hetwelk de ex-mi...er hierop geeft, is weder allezins geschikt om ... lachspieren in sterke beweging te brengen. Het ...twoord des heeren VERSTOLK luidt;

»Van alle posten op de begrooting is er geen ...dzakelijker."

...an *alle posten is er geen noodzakelijker;* — ... het consulaat van Tripoli is nota bene sedert een tiental jaren vacant. Sedert een tiental jaren resideert de consul-generaal van Tripoli (die met de »gewone spendatie-gelden" *f* 8000 kost) in Nederland, nu eens hier, dan daar, volgens de laatste berigten te Medemblik. En *van alle posten op de ...rooting is geen noodzakelijker!*

Ten behoeve van Marocco is voor den consul-generaal en de spendatie-gelden *f* 8,500 uitgetrokken; *en er bestaat almede geen consul-generaal te Marocco.*

Herhaaldelijk vroeg men den minister: wie toch die consul-generaal was, en daaromtrent bleef Z. Exc. steeds alle antwoord schuldig. Natuurlijk, want die consul-generaal is even denkbeeldig als de secretaris van legatie te Berlijn. Intusschen figureren er jaarlijks *f* 16,500 voor consuls te Tripoli en Marocco, die er niet zijn. Terwijl echter *van alle posten op de begrooting geen noodzakelijker is!* — Inderdaad het nageslacht zal nimmer gelooven dat er ooit alzoo door een minister aan Staten-Generaal geantwoord werd.

Geheel vergetende dat Marocco en Tripoli sedert jaren zonder consuls zijn, gaat de hertog bewijzen dat er op de begrooting geen noodzakelijker ... is, dan de *f* 8000 voor den consul-generaal in naam te Tripoli, doch in wezenlijkheid te Medemblik residerende, en de *f* 8,500 voor een' denkbeeldigen consul-generaal in Marocco. Z. Exc. zegt:

»Door eene orde van zaken, welker verandering buiten het bereik ligt der Nederlandsche regering, blijft ...sel der kaapvaart bij de Barbarijsche staten ... bestaan. Om zich tegen hetzelve te beveiligen, doet zich slechts het alternatief op tusschen het bestendig houden van eskaders in de Middellandsche en Atlantische zeeën, en het aankweeken der betrekkingen van vriendschap met die mogendheden, op de met haar gesloten traktaten gevestigd."

Het verwondert ons inderdaad, dat de hertog, die hier geen ander alternatief zag, niet op het denkbeeld is gekomen om bestendig eskaders in de Middellandsche en Atlantische zeeën te houden; ...geduldig te houden; dit ware nog eene ... soort van volharding geweest! Een derde alternatief kende de minister niet. Maar waarom bezit men wapenen, doodelijke wapenen, tenzij tot ...ijding van hem die onze regten krenkt? En ...dien Nederland alleen te zwak ware om de roof... ...nielen, bijaldien zij haar stelsel van kaapvaart niet opgeven wilden, was het dan niet de roeping onzer diplomatie alle mogendheden van Europa op te wekken tot eene algemeene kruisvaart ter uitdelging van een gespuis, hetwelk aan onafhankelijke staten alternatieven meent te kunnen opleggen gelijk de heer VERSTOLK die bij volharding heeft geduld? — Hier ware het er nu juist op aangekomen, het nut van betrekkingen met de Europische staten te toonen, door te doen ondervinden dat Nederland zich bondgenooten weet te verschaffen, en, beleedigd, bloedig straft. Zoo handhaaft men de eer en veiligheid van staten.

Nog eene juiste aanmerking der afdeelingen schijnt ons de volgende:

»Het is wenschelijk te achten om geene vreem-
»delingen, en zelfs geene gewezen vreemdelingen,
»die eerst onlangs Nederlanders geworden zijn, tot
»het bekleeden der buitenlandsche zendingen toe te
»laten."

Men weet hoe dikwijls ook wij tegen die menigte vreemdelingen, welke Nederlandsche zendingen vervullen, opgekomen zijn.

Ziehier nu hoe de heer VERSTOLK de aanmerking beantwoordt:

»Dit beginsel was steeds dat der regering (!),
»zoowel ten aanzien der diplomatieke zendingen
»als der consulaten. Onder de bezoldigde consula-
»ten is enkel het consulaat-generaal te Alexandrië
»in Egypte, het consulaat te Odessa en het consu-
»laat-generaal te Bern, door vreemdelingen bezet,
»uit hoofde er zich daar geene Nederlanders opdoen."

Uit hoofde er zich *daar* geene Nederlanders opdoen! Inderdaad; het is moeijelijk om bij zoodanige antwoorden zijne verontwaardiging te bedwingen. Moesten zich dan *daar* Nederlanders opdoen? Kiest men ter vervulling van buitenlandsche zendingen en bezoldigde consulaten, personen die zich *daar* bevinden, waar men eene zending of bezoldigd consulaatschap wil vervuld zien? Voor de vreemdelingen aan welke bovengenoemde bezoldigde consulaten opgedragen zijn, »omdat zich *aldaar* geene Nederlanders opdoen", wordt aangevraagd:

1°. *Voor den consul-generaal te Alexandrië* *f* 4000. Over 1841 trekt hij nog *f* 5,600.

Zou nu geen geschikt Nederlander zich voor *f* 4,000 als consul-generaal naar Alexandrië willen begeven? Wij houden ons overtuigd dat, wierd er eene aanvrage gedaan, tien voor één zich aanbieden zouden.

2°. *Voor den consul te* ... Zou geen bekwaam Nederlander zich te Odessa willen vestigen, bijaldien hij daartoe aangemoedigd wierd door de opdragt van het consulaat met eene bezoldiging van *f* 2000?

3°. *Voor den consul-generaal in Zwitserland* *f* 3000. Het ware bespottelijk, te onderstellen dat geen geschikt Nederlander zich tegen die bezoldiging en met dien rang naar Bern zou willen begeven.

De heer VERSTOLK vervolgt:

»De gezant te Rome en de zaakgelastigde te
»Stockholm zijn, volgens het tractaat met België,
»Nederlanders."

Het zij zoo. Doch dit is geene reden om hen bij voorkeur boven geboren Nederlanders te gebruiken. Verscheiden geboren Nederlanders, die buitenlandsche zendingen vervulden, zijn op non-activiteit gesteld. Waarom dit niet liever gedaan met geboren Belgen, die eigenlijk door hunne familie tot België behooren. Onze gezant te Rome inzonderheid behoort tot eene der eerste Belgische familiën, wier afstammelingen nog alle in België zijn gevestigd. Eene verklaring of een traktaat alleen, kan zoodanige personen niet tot eigenlijke Nederlanders maken. Daarbij, als een geheel land zich afscheidt van een ander, of zijnen vorigen vorst verdrijft, dan behoort men, dunkt ons, na de bekrachtigde scheiding, en vooral in de hooge standen, bij zijn land te blijven. Ons althans bevallen de Nederlanders, die na de afscheiding des lands van zijne eenmaal als legitiem erkende heeren, FILIPS en NAPOLEON, bij Nederland bleven, niet minder dan zij welke zich zouden hebben gehouden aan den voormaligen vorst des lands en zich Spanjaard of Franschman zouden hebben laten naturaliseren (1). Zoodanig geval wordt dan eigenlijk niet beslist door de vraag: wie had gelijk, de vorst, of het land? — maar hier doet zich eene zekere natuurlijke betrekking gelden, die bestaat tusschen den mensch en zijn vaderland. Wij weten het wel, men kan redenen hiertegen aanvoeren, maar het gevoel dat er tegen opkomt, onderdrukt men niet. Vaderlandsliefde kan onder de vooroordeelen worden gerangschikt, maar hij zal zelden voor een edel mensch gelden die ze als een bloot vooroordeel beschouwt.

Wel verre ook dat hij die zijn eigen land opgeeft, om zich te voegen bij het andere, daar welkom is, of met dankbare genegenheid wordt ontvangen, heeft men altijd en allerwege gezien dat hij er veeleer als vreemdeling werd beschouwd. Gevoel veel meer dan redenering zeide steeds aan de natie: die man behoort niet bij ons. Men kan zich nimmer ontveinzen dat er iets stuitends in ligt, zijn land af te vallen. *Omnes omnium caritates unus amplexus est amor patriae.* In stede dan ook van den geboren Belgen dank te weten dat zij hun vaderland hebben opgegeven, voor het onze, dringen er telkens leden der Kamer op de verwijdering dier geboren Belgen uit onze diplomatie aan. »Het is wenschelijk te achten om geene vreemdelingen, en zelfs geen gewezen vreemdelingen, die eerst onlangs Nederlanders geworden zijn, tot het bekleeden der buitenlandsche zendingen toe te laten." Men verlangt die posten aan ware, aan eigenlijke Nederlanders, en niet aan naam-Nederlanders toevertrouwd te zien. Of de regering nu al goed vindt eigenlijke vreemdelingen te naturaliseren, en Nederlanders *te verklaren*, dit voldoet geenszins aan de nationale

(1) In het militaire is het geval verschillend. Een officier kan in het eerste oogenblik zijn degen niet nederleggen, en daar hij zijn' eed gedaan heeft aan den vorst, zou hij zich kunnen beschouwen als voor immer aan den vorst gebonden. Toen ons vaderland zich tegen deszelfs keizer, NAPOLEON, verhief, voegden verscheidene militairen zich bij het opgestane land, terwijl anderen zich door hun' eed aan den keizer gebonden bleven achten. In zoodanige moeijelijke gevallen schijnt een ieder de inspraak van zijn eigen hoofd en hart te moeten volgen. Eens anders oordeel omtrent de gedane keuze schijnt minder bevoegd.

begeerte. Voor het nationale gevoel blijft een Belg of een Duitscher, die zich blijkbaar alleenlijk Nederlander liet verklaren om Nederlandsch geld te trekken, toch een Belg of Duitscher, al had de regering hem tienmaal Nederlander verklaard en hem jaren lang als haar troetelkind behandeld.

»De gezant en secretaris van legatie te Frankfort, — vervolgt de heer VERSTOLK VAN SOELEN, zijn geboren Duitschers, doch genaturaliseerde Nederlanders."

Maar men verkiest hier geenszins de posten aan *genaturaliseerde Nederlanders* opgedragen te zien. Men bemint en vertrouwt veel meer hen, die door oude herinneringen, gemeenschappelijke gevoelens en taal, door bloedgemeenschap Nederlanders zijn, dan die zich door vorsten tot Nederlanders lieten verklaren, ter erlanging van Nederlandsch goud.

En hadden die Duitschers dan, alvorens in onze dienst te treden, bijzonder talent getoond, men zou er vrede mede kunnen nemen. Maar neen, het waren steeds zeer gewone menschen, en die slechts met de eene of andere vorstelijke aanbeveling waren voorzien.

»Door eene toevallige omstandigheid — vertelt de heer VER TOLK verder — »wordt de post van »zaakgelastigde te Stuttgart vervuld door een ge»boren Duitscher, Nederlander van afkomst, en »als zoodanig genaturaliseerd, ten gevolge zijner »vroegere betrekking bij het gezantschap te Frank»fort."

Dus niet genoeg, dat er Duitschers, die goed vinden zich te laten naturaliseren, bij dat gezantschap worden geplaatst; zoodanige plaatsing geeft daarenboven nog *aanspraken* om verder in Nederlandsche zendingen te worden gebezigd. Dan moet een heer D'ECK DE PANTHALCON, van wiens politische verdiensten nimmer een Nederlandsch oor iets vernam, Nederland gaan vertegenwoordigen in Wurtemberg; bij voorkeur op alle geboren Nederlanders, hoe veel blijken van bekwaamheid zij ook mogen hebben gegeven! Maar eene bijzondere omstandigheid bood daartoe aanleiding: — aangaande dien merkwaardigen gezant hebben wij nimmer eene bijzondere omstandigheid vernomen dan die van zekere jodin, wier christelijke peetschap door den gezant in kwestie aan onzen vorigen koning werd aangeboden, doch welke, na dit aanbod en deszelfs aanname, zich later bedacht, bekoord, naar men zegt, door Britsche verleiding. Wat hiervan zij, en wat er van de zoogenaamde Nederlandsche *afkomst* moge wezen, waarvan wij het *bewijs* herhaaldelijk hebben uitgetart, — niets schijnt te beletten dat men dien heer D'ECK DE PANTHALCON, die nu reeds zoo lang 6000 Nederlandsche guldens jaarlijks heeft genoten, eervol ontsla uit de Nederlandsche dienst.

En men werpe niet tegen: dan zou men dien heer weder wachtgeld of pensioen moeten geven. Volstrekt niet. Hij kan eenvoudig worden bedankt. Nederlanders immers, geboren Nederlanders, die het land jaren lang, met ijver en bekwaamheid hebben gediend, algemeen geachte mannen, worden nu op hunnen grijzen dag, doodeenvoudig eervol ontslagen en met denkbeeldige ambten of hersenschimmig pensioen vertroost.

Een heer VAN RIEMSDIJK, die hier algemeen bekend en geacht is, wordt, na 50 jaren misschien, van ijverige dienst in onderscheidene gewigtige betrekkingen, plotseling ontslagen, eervol eenvoudig, en met *belofte* van een ander ambt of pensioen. En dan zou men een geboren Duitscher, die door eene toevallige omstandigheid minister-resident in Wurtemberg werd, en wiens verdiensten niemand hier kent, pensioen of wachtgeld moeten geven!

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

In de *Rhein- und Moselzeitung* leest men: Niet slechts een armoedige oogst, maar ook het verlies van een aanmerkelijken afzet bedreigt onze wijnlanden. Het handelsverdrag tusschen Engeland en Frankrijk zal eerlang gesloten worden, en dienvolgens zal de Fransche wijn in Engeland minder regten betalen dan de Duitsche. Nog eerst 12 jaren geleden was in Engeland Fransche wijn de helft hooger belast dan de onze, vervolgens werden beide wijnen gelijk gesteld, nu zal de Fransche bevoorregt worden, alhoewel wij meer dan tweemaal zoo veel Engelsche fabrikaten koopen als Frankrijk! Moge men van alle zijden de regeringen op deze onbillijkheid oplettend maken, en spoedige voorziening inroepen. Dat het gemelde verdrag tot stand komt, is zoo goed als zeker.

PRUISSEN.

Men meldt uit Breslau: Onder de zedelijke gebreken, waaraan ons volk lijdt, neemt de drank op eene verontrustende wijze toe. Het verslag van het ziekengasthuis te Breslau levert het treurige berigt, dat er zich in 1840 34 personen, waarvan 2 vrouwen, bevonden, die ten gevolge van onmatigen drank krankzinnig geworden waren.

FRANKRIJK.

Parijs, 27 *oct.* Eergisteren is een persoon, die van medepligtigheid aan den aanslag van *Quénisset* beschuldigd wordt, van Keln alhier binnengebragt en in verzekerde bewaring genomen.

— Tusschen den Pruissischen gezant en den Oostenrijkschen zaakgelastigde alhier worden dagelijks langdurige conferenciën opgemerkt.

— De jongste berigten uit Vittoria melden den als het ware triomfalen intogt van den regent daar ter stede. De gansche reis van den hertog *Della Victoria* is gekenmerkt geweest door het vleijendste onthaal der bevolkingen, die om het zeerst zich beijverden om hem te begroeten. De nationale garde vooral heeft hare gehechtheid aan de bestaande orde van zaken te kennen gegeven. In onderscheiden plaatsen had zij aangeboden zich als eerewacht aan den optogt des regents te mogen aansluiten. Over het algemeen heeft de groote begeerte naar vrede deze populariteit van den regent te weeg gebragt. De bevolkingen hebben getoond, dat zij groote behoefte hadden om rustig te blijven en dat zij zouden weigeren om aan alle beweging deel te nemen. Van alle kanten komen de rebellen in Frankrijk, waar zij oogenblikkelijk worden ontwapend. Het zoude niet onmogelijk zijn, dat de jongste insurrectie gunstig werkte voor de bevestiging van den vrede en den staat van zaken in Spanje. Binnen zeer weinige dagen zal men de gewone Madridsche brievenmaal wederom zien aankomen. Men heeft reden om te gelooven, dat terstond na het volkomen herstel der rust in de noordelijke gewesten, het gouvernement aan den wensch der bevolking zal kunnen voldoen; reeds heeft de generaal *Alcala* vergetelheid van het gebeurde en behoud der rangen toegezegd aan alle militairen, die onverwijld tot hunnen pligt wederkeeren.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 29 *oct.* Men meldt ons uit Brussel, dat de gemengde commissie te Antwerpen het omtrent een voornaam punt is eens geworden, namelijk de visscherij op de Oosterschelde, waarvan de Belgen hebben afgezien. (*Handelsblad.*)

's Gravenhage, 28 *oct.* Z. Exc. de minister van financiën, de heer *Rochussen*, is gisteren avond, van het Loo, in deze residentie teruggekeerd.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 28 *october.*

In deze zitting zijn gelezen en goedgekeurd de notulen van het verhandelde in de zittingen met gesloten deuren van den 21sten en 25sten dezer. Daaruit blijkt, dat in de zitting van 21 dezer, de voorzitter der Kamer voorgesteld heeft, om het in de afgeloopene zitting ter tafel gebragte ontwerp, houdende een nieuw reglement van orde der Kamer, alsnu in de nieuw geopende zitting, tot een bepaald punt van overweging te maken; dat de vergadering zich met dat voorstel vereenigd heeft en er dienvolgens besloten is het concept-reglement in de afdeeling te onderzoeken. Wijders heeft in die zitting de commissie, belast met het opstellen van een ontwerp van adres, in antwoord op de troonrede, haar verslag gedaan, en een ontwerp aangeboden, hetwelk ter overweging aan de afdeelingen is verzonden.

In de zitting van 25 dezer is het ontwerp van het adres, zoodanig als het, ten gevolge der in de afdeelingen van de Kamer gemaakte bedenkingen, was gewijzigd, op nieuw aan de Kamer voorgelezen. Het ontwerp is onmiddelijk in beraadslaging gebragt. Verschillende leden hebben daarover het woord gevoerd. Over de vierde zinsnede van het ontwerp is het eerste gestemd. Met eene meerderheid van 42 tegen 3 stemmen is voor het behoud der zinsnede, zoodanig als zij was opgesteld, besloten. Het geheele adres is met eene meerderheid van 41 tegen 4 stemmen aangenomen.

De heer *van Nes* doet, namens de commissie, belast geweest, om met die der Eerste Kamer, het adres der Staten Generaal den koning aan te bieden het volgende verslag.

» De commissie, belast met de vereerende taak, om het adres van de Staten-Generaal aan Z. M. aan te bieden, heeft zich tot dat einde gisteren op de gebruikelijke wijze naar het paleis begeven, en is dadelijk voor den troon van Z. M. toegelaten, alwaar zij zich van haren eervollen last heeft gekweten.

» Het heeft aan Z. M. behaagd, op de meest minzame wijze te antwoorden: dat hij met bijzonder genoegen het adres van de Staten-Generaal ontving, dat hij de gevoelens, welke daarin ten zijnen aanzien zijn uitgedrukt, hoogschatte, en het vooral waardeerde, dat er in doorstraalt eene volkomene overeenstemming van gezindheid, inzigten en voornemens tusschen de regering en de Staten-Generaal, welke zoo onontbeerlijk is voor het heil des vaderlands; dat die overeenstemming zorgvuldig aan te kweeken, Zr. Ms innig verlangen is, en dat zulks — dit getuigt ook het adres — bij de Staten-Generaal weerklank vinden zal. Overigens stelt Z. M. met Hun Edel Mog. vertrouwen in de billijkheid en regtvaardigheid der vreemde mogendheden en verwacht daarvan, dat de moeijelijkheden, waarin het groothertogdom Luxemburg mogt worden gewikkeld, op de belangen en vriendschappelijke betrekkingen van Nederland, als van hetwelk het groothertogdom geheel afgescheiden is, van geen invloed zullen zijn.

De commissie wordt voor de door haar volbragte taak bedankt. Tot het drukken van het aangebodene adres en het uitgebragte rapport wordt besloten.

Er zijn weder een aantal verzoekschriften ingekomen, om bij de verkiezing van kandidaten, voor het lidmaatschap der algemeene rekenkamer in aanmerking te komen. Dezelve zijn onder anderen van de heeren M. *van Meurs*, hoofd-ambtenaar bij het provinciaal bestuur van Noord-Braband; *Bloemaerts*, lid der gedeputeerde staten van Limburg; *J. P. van Overgauw Pennis*, inspecteur der registratie te 's Gravenhage; mr. *H. van Stralen*, kommies bij het departement van binnenlandsche zaken; *C. van der Tuuk*, te Haarlem; *Schlosser*, adjunct-kommies bij het departement van binnenlandsche zaken, mr. *W. G. Hovy*, agent van 's rijks domeinen in Overijssel; enz. Wordt besloten de namen dezer personen op de op te maken lijst van verzoekers te plaatsen.

Daarna wordt de vergadering gescheiden.

Na het houden dezer zitting zijn de afdeelingen vergaderd, om het ingekomen ontwerp van wet, houdende de begrooting voor het departement van buitenlandsche zaken, te onderzoeken.

Breda, 28 *oct* Gisteren avond werd door de heeren leden der te dezer stede bestaande societeit, Casino, ter eere van het op aanstaande zaturdag van hier naar 's Hage vertrekkende bataljon jagers, een luisterrijk afscheids-bal gegeven, hetwelk in allen deele getuigde van de goede harmonie, welke gedurende het ... verblijf van gezegd korps, tusschen de Bredasche ingezetenen en hetzelve heerschte. Eenige gelegenheids-toasten werden van wege de directie van gemelde societeit op eene doeltreffende wijze ingesteld en namens het korps officieren allezins welmeenend beantwoord; in een woord, de partij, welke tot laat in den nacht voortduurde, liep ten meesten genoegen der zeer aanzienlijke schare ... onder eene gepaste vrolijkheid ten einde. Wij vernemen, dat reeds zaturdag e. k het 2de bataljon jagers uit de residentie komende, onze vesting zal binnen marcheren.

Mengelwerk.

Extracten uit den Utopiaanschen Moniteur.

(*Ingezonden.*)

Utopia, *den*.... Het alhier gevestigd groot muzijkkollegie 't welk over de 50 leden telt, heeft onlangs zijn zelfs gewone jaarlijksche *séances* ten beste gegeven. Met gespannen verwachting had men die tegemoet gezien, wijl men hoopte, gelijk zulks door de directie vooraf was aangekondigd, dat er geheel nieuwe *composities* zouden worden voorgedragen en belangrijke effecten werken naar eene betere methode dan de tot vervelens toe afgezaagde oude klinkklank zouden ten gehoore gebragt worden. Men stelde zich dus voor, ... zullen worden op een goed bestudeerd *harmonisch geheel.* Men heeft zich deerlijk bedrogen ... Voor hen die het concert niet bijgewoond hebben, ... wij er een kort verslag van geven.

Aanvankelijk, toen de *partituur* aan de ... voorgelegd, vonden deze het ...

[illegible] repeteerde herhaaldelijk, doch bij elke proefneming [illegible] men op passages zoo schrikbarend hoog, zoo [illegible] gezet, en zoo zeer indruischende tegen de eerste regels der *harmonie-leer*, dat velen er moedeloos [illegible] werden, en zelfs de meest geoefende, en gewoonlijk over de zwaarste passages gemakkelijk heenglijdende [illegible], de schouders ophaalden. Ook vond men in de compositie volstrekt geene nieuwe denkbeelden; alles [illegible] wanklank uit de oude school!

Intusschen, men repeteerde al voort, hield *pour-parlers* met de directie en componisten, en besloot dan toch [illegible] al het voorgelegde *tant bien que mal* te exsecuteren. Ook wilde de directie — zeer met haar werk ingenomen — ongaarne de zaak verschuiven, vermits [illegible] paar belangrijke orkestleden, die steeds zeer volgens hun spel naar den stok des orkestmeesters hadden [illegible] in te rigten, eerstdaags zouden aftreden om vervangen te worden door andere minder geroutineerde [illegible].

[illegible] uitvoering had dus plaats. De heer BRUX, een [illegible]onniër, neef van OSSIAN en FINGAL en sterk [illegible], opende het concert met een brillant *solo* en [illegible]eerde met veel succes op de belangrijkste thema's [illegible] aangeprezene opera: *Es kann ja nicht [illegible]er so bleiben!*

[illegible] werd gevolgd door anderen van dezelfde kracht, [illegible] welke bijzonder uitmuntte de kernige *contra*-[illegible] JUSTUS, die eene schoone volksmelodie voordroeg, [illegible] motiven op de hem eigene energieke manier aangreep, [illegible] grond-idée in forsche akkoorden ontwikkelde, en, [illegible] vast in het *contrapunt*, zijne partij fiks en tot [illegible] genoegen uitvoerde. Dit was dan ook de lichtende [illegible] der *séances*. Helaas! de donkere zijde predomineerde. Zoo loffelijk enkele *solo-partijen* waren, zoo [illegible]lijk waren de *ensemble-stukken*. Men stemde, [illegible]stemde telkens, nadat een nommer afgespeeld was, [illegible] de meesten stemden *valsch*, er wilde geene *har*[illegible] volgen, het bleven louter *dissonanzen!* De [illegible] lag aan de compositie van het hoofdwerk, en [illegible] de geesteloosheid van het meerendeel der orkest[illegible].

Onder dien chaos van wangeluiden traden de directeuren, componisten achtervolgelijk met hun werk op. [illegible] eigenwaan over hunne vermeende meester[illegible], liet ieder zich op zijne manier hooren. Men [illegible] beduiden dat hunne instrumenten niet *accordeerden*, [illegible] zij daarom niets goeds konden voor den dag brengen; het baatte niet; zij beweerden dat er [illegible] te pas kwam, en dat onze *kapel* zich [illegible] geene [illegible] *eenheid* had te bekommeren, [illegible] ieder op zijn eigen houtje kon strijken, blazen [illegible] trommelen zoo als hij het goedvond, en zoo als men [illegible] aanstonds hooren zou.

Daarop begon dan ook ieder om 't zeerst te werken; de eene uit *a-mol*, de andere uit *f-kruis*, de eene uit [illegible], de andere uit $\frac{3}{8}$ maat. — De een, het was de chef [illegible] legermuziek, brulde een vervaarlijk hoog gesteld [illegible] op de oorlogstrompet, het was eene zeer oude melodie, eene soort van *fanfaronade*, het was om de [illegible] toe te stoppen. Een ander — het was een die [illegible] gereisd had — droeg eene schrale improvisatie voor van [illegible] *impressions de voyage*, zoo wat in de manier [illegible] *Ich bin der Schneider Kakadu*, *Durchreis' die [illegible] Welt*, uit de bekende volksopera *Le malaise*. [illegible] een ander, die boek- en kashouder des genootschaps is, kweelde een oud vaderlijk deuntje, eene [illegible] van wiegeliedje voor groote kinderen, waarvan het refrein is:

[illegible]rouwt maar! gelooft maar! berust maar!
weest zoet!

[illegible] maar uw geldje, de zaakjes gaan goed!

[illegible] beviel de directeur WEERHAAN, vroeger lid van het orkest. Van dezen, wiens virtuositeit vroeger zeer geroemd werd, hoorde men niets dan een [illegible] *declamatorium*, met accompagnement van [illegible]*orgel*, alles in den stijl der ouden. Het was een [illegible] stuk, 't welk de componist doorvlochten had [illegible] lofcoupletten op zich zelven. Van dezen musicus, [illegible] vroeger eene vervaarlijke *contra*-bazuin blies, is [illegible]ken, dat een draaiorgel eigenlijk zijn *fort* is, en [illegible] hij de pijpen daarvan reeds lang in den zak ge[illegible] heeft. Men zegt dat er nog meer trompettende [illegible]leden zijn die met zulke pijpen in den zak loo[illegible] wat hier van zij, onze man draaide zijn orgeltje, [illegible] *draaide*, en dat is ook alles wat men er van zeggen [illegible] want een draaiorgel, hoe ook *con amore* behan[illegible] is niet gewild, het is en blijft een jammerlijk [illegible]ment. Er moest nog een optreden met een obligaat [illegible], maar deze bleef wegens verkoudheid of uit vrees [illegible]ij had nog nooit in het publiek gespeeld, en was, naar men zeide, ook volstrekt geen *virtuoos*, maar slechts een zeer matig *dilettant*. Een zijner confrères nam de partij over, maar werd uitgefloten.

Zoo eindigde het concert, en de teleurgestelde toehoorders morden. Men zegt dat aanstaande jaar een dito concert zal gegeven worden, en men verwacht daarbij nieuwe variatiën op het oude thema:

Allemaal larie, allemaal larie, allemaal larie, anders niet!

De gezamenlijke Utopiaansche makelaars en beunhazen zullen binnen kort, op last van hunne principalen, magazijnhouders in nagemelde artikelen, publiek presenteren te verkoopen:

I. Eene groote partij *Enthusiasme* en *Lawaai*, van de schreeuwendste soort, benevens eene rommelarij van *zwarte rokken*, *punthoeden*, *manchetten*, enz., herkomstig van gardes d'honneur-monteringen. Het een en ander gebruikt bij feestelijkheden, doch door de plasregens van den laatsten zomer merkelijk beschadigd.

II. Eene partij *drogredenen*, *beloften*, *bombast* en *abracadabra*, met succès gebruikt tot *mystificative exploitatiën* in zekere geldbehoevende compagnieschap, welke zich die ingrediënten nu *nieuw* heeft aangeschaft.

III. Eene schoone kwantiteit *knollen*, van die soort welke door evengemelde compagnieschap reeds lang *zijn*, en nog dagelijks aan de goede gemeente voor citroenen in de handen *worden* gestopt.

Voorts is bij de gemelde compagnieschap, die in dat vak geprivilegiëerd is, een ruime voorraad voorhande van *glinsterzand*, *klatergoud*, *ringetjes*, *lintjes*, *kruisjes*, *kamersleuteltjes*, *diploma's*, *portefeuilles*, en dergelijke *quincailleriën* meer; welke speelgoederen echter niet aan jan en alleman afgeleverd worden, maar gereserveerd worden voor de intime vrienden van het handelhuis, die tot den bloei er van medewerken, de exploitatie begunstigen, en de waar helpen uitventen.

De een zegge dit aan den ander.

Processen-verbaal van de beraadslagingen der Afdeelingen over de elf wetsontwerpen tot vaststelling der tien hoofdstukken van de begrooting voor 1842 en 1843, en der onvoorziene uitgaven gedurende dezelfde jaren.

VIJFDE AFDEELING.

(*Vervolg van n°. 213*)

De voortzetting der beraadslagingen over het Vde hoofdstuk, betrekkelijk de uitgaven voor het departement van binnenlandsche zaken, met de beschouwing der 41ste afdeeling, over de kosten van het armwezen, aangevangen zijnde, is ten aanzien der beide eerste posten, onder lett. *a* en *b* voorkomende, aangemerkt geworden, dat de beoordeeling der bijdragen, welke gevorderd zullen worden ter ondersteuning der maatschappij van weldadigheid, afhankelijk is van de aanneming of verwerping der voorgedragene wet betreffende die maatschappij, en dat de afdeeling zich dienvolgens hare bepaling over het min of meer aannemelijke der voorgestelde verstrekking van gelden aan voormelde maatschappij voor alsnog voorbehoudt.

Met opzigt tot de voorgestelde uitgaaf onder lett. *c*, zou zij meer aannemelijk voorkomen, indien zij geacht kon worden de strekking te hebben om eene toelage te verleenen aan de instellingen zelven, welke ten behoeve der krankzinnigen opgerigt zijn, wijl de bestemming dezer uitgaaf voor de verpleging van behoeftige krankzinnigen ten doel kan hebben, om den last, welke te dezen aanzien op de gemeenten moet drukken, over te brengen op het land, ten einde aan eenige gemeenten op die wijze een bijzonder voorregt toe te kennen, hetgeen niet billijk geacht kan worden.

Ten aanzien der uitgaven voor de lands-drukkerij, in afdeeling 42 voorkomende, heeft men opgemerkt dat deze kostbare instelling eene hervorming behoorde te ondergaan, welke den grondslag tot eene aanmerkelijke inkrimping der voorgestelde uitgaven zou opleveren. Men heeft de sporen van hare buitensporige kostbaarheid bij de beschouwing van de aangewezene bijzonderheden bij de uitgaven in vele opzigten ontdekt, en men bepaalt zich thans, als een voorbeeld daarvan op te noemen de toekenning van eene som voor nieuwjaarsgiften, ten bedrage van *f* 950.

Bij de beoordeeling der kosten van de Nederlandsche *Staats-Courant*, in de 43ste afdeeling voorgedragen, heeft men geoordeeld, dat de overeenstemming van de opbrengst van dit dagblad met de kosten voor hetzelve gevorderd, aanleiding geeft om te veronderstellen, dat men zich vergenoegd heeft met het voordragen eener som, zonder van het juiste bedrag der uitgaven overtuigd te zijn. Het komt ook vreemd voor, dat deze courant, welker aanhouding voor alle gemeenten verpligtend is gemaakt, geen voordeel hoegenaamd zou afwerpen; en men kan zich geen juist denkbeeld maken van de betrekking, welke tusschen deze directie en de administratie van de lands-drukkerij bestaat.

De subsidiën aan maatschappijen en fabrijken, welke onder de kosten der nationale nijverheid in de volgende afdeeling gebragt zijn, moeten, volgens de aanwijzing deswege in de overgelegde geschrevene staten voorhanden, meerendeels als toelagen voor het openbaar onderwijs beschouwd worden, en zouden gevoegelijk onder de uitgaven tot dat einde bestemd kunnen gebragt worden. Het denkbeeld om takken van nijverheid aan te moedigen, die uit zich zelven niet bestaan kunnen en op kosten van het algemeen moeten worden tot stand gebragt, kan niet voor aannemelijk erkend worden en eene zoodanige bevordering der nijverheid verdient op den duur achterwege gelaten te worden. De aanhaling van koninklijke besluiten, welke bij deze en de vorige afdeeling plaats heeft, kon, volgens sommige leden der afdeeling, niet geacht worden ten doel te hebben om het verstrekken dezer toelagen en belooningen te regtvaardigen, wijl de beslissing over de doelmatigheid en gepastheid der uitgaven aan het wetgevend ligchaam verbleven is, hetwelk zich in de uitoefening van dit regt niet door deze besluiten kan achten gebonden te zijn.

Bij de beschouwing van de 45ste afdeeling, welke de kosten van de opperhoutvesterij vermeldt, kan de meerderheid der afdeeling zich niet verhelen, dat men eene geringe waarde moet hechten aan de rangschikking van deze administratie onder het ministerie van binnenlandsche zaken, wijl het doel, hetwelk men hiermede wilde bereiken, namelijk eene aanzienlijke besparing van kosten, gemist is. Zij acht dus hierop nog te moeten aandringen en houdt deze administratie voor eene gewigtige inkrimping en besnoeijing vatbaar. Zij zal hier alleen wijzen op de noodzakelijkheid tot afschaffing der drie hoofd opzieners, wier nutteloosheid niet kan worden tegengesproken en wier instandhouding, niettegenstaande de herhaalde bedenkingen daartegen ingebragt, eenen onaangenamen indruk te weeg moet brengen. Het is ook aan een lid dezer afdeeling voorgekomen, dat eene aanzienlijke besparing op dit artikel zou te vinden zijn in het opdragen van het toezigt aan de veldwachters en de commiesen voor de in- en uitgaande regten en verdere politie-beambten, zoo als tijdens het te velde trekken der jagt-opzieners plaats had, zonder dat daaruit eenige ongelegenheid voortvloeide.

(*Vervolg hierna.*)

Klagten over den Post.

Het *Journal du Limbourg* gewordt ons doorloopend veel te laat en zeer ongeregeld; het nommer van donderdag den 28sten dezer, hetwelk wij donderdag avond hadden behooren te ontvangen, hebben wij eerst zaturdag morgen gekregen; een paar uur later ontvingen wij dat van den 29sten, onder het postmerk *Maastricht*; $\frac{10}{28}$.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 22 tot en met 29 october.

Gehuwd: C. J. Groh met C. Jancie. — A. van der Aa met A. Gertsen. — H. Verschoor met J. G. de Pauw. — L. Willemsen met E. de Wit. — G. van Sitteren met G. Huijing.

Bevallen: E. M. Eberson, geb. Perquin, D. — H. Verburgt, geb. van Davelaar, Z. — G. de Jager, geb. Brinkhuis, Z. — W. Wentink, geb. Hermsen, Z. — C. Nijland, geb. Olijslager, D. — H. Holthuis, geb. Berendsen, D. — M. Lijberse, geb. van den Berg, D. — C. Enklaar, geb. Teering, Z. — W. Zom, geb. van Zwelm, Z.

Overleden: W. Brouwer, 3 m. — W. Kronenberg, 16 j. 6 m. — E. Hertz, weduwe van H. Izaak, 95 j. — A. F. Missler, 9 w.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: P. van Werdt met E. van der Steen. — J. A. Horn met A. Sneijman. — H. Egg met M. Lucassen. — J. C. Peters met M. Dulk.

Bevallen: T. Verhoeven, geb. Smits, D. — L. M. van Ingen, geb. Eijkman, Z. — J. Boucker, geb. Reijnen, D. — A. Hendriks, geb. Le Clair, D. — K. Polak, geb. Swerein, Z. — W. Zeitsen, geb. Janssen, Z. — A. Scheers, geb. Verburgh, Z. — C. E. Rijcken, geb. Mulder, Z. — W. E. Brandt, geb. Krau, Z. — A. Luckmann, geb. in 't Hout, Z.

Overleden: M. Straus, 1 j. — A. van Veen, 68 j. — J. ter Hoeven, geb. van den Bogaard, 73 j. — C. Meijnders, 3 j. 6 m. — A. H. Hendriks, 77 j. — M. Artz, geb. Wilbers, 73 j. — M. van Sommeren, geb. Tijssen, 35 j. — G. Roeloven, 39 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: J. M. Giannottin met M. Vlaswinkel.

Bevallen: W. W. Weenink, geb. Broeker, D. — M. Lenderink, geb. Schuuring, Z. — L. Koppel, geb. Leuvenstein, Z. — J. J. van Zeijl, geb. Danner, D. — H. Eikelboom, geb. Derksen, Z. — C. de Beus, geb. Salari, Z. — J. H. Barink, geb. Egelink, Z. — J. M. Lindeman, geb. Tjeenk Willink, D. — J. M. Y. Bazendijk, geb. de Wilde, D. — C. Righard, geb. van den Heuvel, Z.

Overleden: Doodgeb. D. van J. H. Tuender en M. Stoelhorst. — J. Bobbink huisvr. van D. Feun, 64 j. — K. A. Lenderink, 5 d. — J. W. van Duuren, 4 j.

TE TIEL:

Gehuwd: H. Roukens met E. M. Adriaanse.

Bevallen: C. van Daal, geb. van de Kamp, D. — G. M. Russon, geb. van Dam, Z. — E. van Os, geb. van Wassenburg, Z. — J. Numans, geb. van Kesteren, D. — J. Philipsen, geb. Cloosterman, D. — A. Renner, geb. van Benthem, D.

Overleden: J. A. Schuil, 3 j. — H. A Houdtzagers, 58 j. — W. van Vugt, gehuwd met L. Bierdringer, 26 j.

Advertentiën.

Marktprijzen.

Arnhem, 29 october 1841.

Oude Weit van *f* 11,30 tot *f* 12,00; *Nieuwe W*[illegible] van *f* 9,30 tot *f* 10,40; *Rogge* van *f* 6,00 tot *f* 7,[illegible] *Boekweit* *f* 6,80 tot *f* 7,00; *Garst* van *f* 4,80 tot 5,[illegible] *Vriessche Haver* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; *Voerha*[illegible] van *f* 2,90 tot *f* 3,30; *Witte Boonen* van *f* 0,00 [illegible] *f* 0,00; *Paardeboonen* van *f* 7,30 tot *f* 7,50; *Gr*[illegible] *Erwten* van *f* 9,80 tot *f* 0,00; *Groene Erwten* *f* 0,00 tot *f* 0,00; *Geele Erwten* van *f* 0,00 tot *f* 0[illegible] *Koolzaad* van *f* 00,00 tot *f* 00,00; *Aveelzaad* van *f* [illegible] tot *f* 0,00; *Klaverzaad* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; [illegible] *dappelen* van *f* 1,30 tot *f* 1,50; *Boter* van [illegible] tot 0,70 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 30 Oct. 3 El 4 Palm 5 Duim; gew. 10 Duim; gev. [illegible]

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG, 29 OCTOBER.	Laagste koers.	Hoogste koers.	[illegible] ten [illegible]
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51 5/8	51 3/16	51[illegible]
Dito Dito . . » 5 »	99 13/16	99 15/16	9[illegible]
Uitgestelde Schuld . . » »	29/32		
Kansbiljetten . . . . . *f*	25 1/8		
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	91	91 5/8	91[illegible]
Dito Dito . . » 3½ »	75 7/8	76	75[illegible]
Handelmaatschappij . » 4½ »	154 3/4	154 7/8	15[illegible]
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	97 3/8	97 7/16	
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » 4½ »			
FRANKR. Inschrijv. G.B. » 3 »			17[illegible]
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	17 9/16	17 11/16	
Dito onbep. stukk. . » 5 »	14 3/4	15	
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H.&C.* 1798, 1816, » 5 »	105 1/8	105 1/2	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	105 1/2		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	98 1/4		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	86 13/16	86 3/4	
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	67 3/4		
Certific. van dito. . . » 6 »			
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	104 7/8	105	
Dito . . . . » 2½ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	62		

Te Arnhem, bij C. A THIEME, Boe[illegible]